

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ किमर्थमिति ॥ सारथ्यमात्रं प्रतिज्ञाय प्रातिभ्रष्टं चेच्छृणुः कुर्यात्तर्हि त्वं युध्यन्त द्वन्विध्या प्रतिज्ञौ न भविष्यसीति भावः ॥ २६ ॥ पदवीमानृण्यं ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

असकृन्निर्जिताः संख्येस्मयमानेन संयुगे ॥ तं कथं पांडवा युद्धे विजेष्यन्ति महारथं ॥ २१ ॥ यो ह न्यात्समरे क्रुद्धो वज्रहस्तं पुरंदरं ॥ त्वंच सर्वास्त्रविद्वीरः सर्वविद्या
स्त्रपारगः ॥ २२ ॥ बाहुवीर्येण ते तुल्यः पृथिव्यानां स्तिकश्चन ॥ त्वं शल्यभूतः शत्रूणां विषयः पराक्रमे ॥ २३ ॥ ततस्त्वमुच्यसे राजन् शल्य इत्यरिः सूदन ॥ तव
बाहुबलं प्राप्य न शोकः सर्वसात्वताः ॥ २४ ॥ तव बाहुबलाद्राजन् किंतु रूष्णो बलाधिकः ॥ यथा हि रूष्णेन बलं धार्यं वै फाल्गुने हते ॥ २५ ॥ तथा कर्णात्ययी भावे त्व
या धार्यं महद्वलं ॥ किमर्थं समरे सैन्यं वा सुदेवो न्यवारयत् ॥ २६ ॥ किमर्थं च भवान् सैन्यं न हनिष्यति मारिष ॥ त्वत्कृते पदवीं गंतुं मिच्छेयं युधि मारिष ॥ सो दशणां
च वीराणां सर्वेषां च महीक्षितां ॥ २७ ॥ शल्य उवाच यन्मां ब्रवीषि गांधारे अग्रे सैन्यस्य मानद ॥ विशिष्टं देवकीपुत्रात् प्रीतिमान् स्म्यहं त्वयि ॥ २८ ॥ एष
सारथ्यमातिष्ठेराधेयस्य यशस्विनः ॥ युध्यतः पांडवाग्येण यथा त्वं वीरमन्यसे ॥ २९ ॥ समयश्च हि मे वीरकश्चिद्वै कर्तनं प्रति ॥ उत्सृजेयं यथा श्रद्धमहं वाचोस्य स
न्निधौ ॥ ३० ॥ संजय उवाच तथेति राजन् युत्र स्ते सहकर्णेन मारिष ॥ अब्रवीन्मद्राजानं सर्वक्षत्रस्य सन्निधौ ॥ ३१ ॥ सारथ्यस्याभ्युपगमाच्छल्येनाश्वा
सितस्तदा ॥ दुर्योधनस्तदा दृष्टः कर्णं तमभिष्वजे ॥ ३२ ॥ अब्रवीच्च पुनः कर्णस्तूयमानः सुतस्तव ॥ जहि पार्थान्त्रणे सर्वान्महेंद्रो दानवानिव ॥ ३३ ॥ स शल्येना
भ्युपगते हयानां संनियच्छने ॥ कर्णो दृष्टमना भूयो दुर्योधनमभाषत ॥ ३४ ॥ नातिहृष्टमना त्वेष मद्राजो भिभाषते ॥ राजन्मधुरयावाचा पुनरेनं ब्रवीहि वै ॥
॥ ३५ ॥ ततो राजा महाप्राज्ञः सर्वास्त्रकुशलो बली ॥ दुर्योधनो ब्रवीच्छल्यं मद्राजं महीपतिं ॥ ३६ ॥ पूरयन्निव घोषेण मेघगंभीरया गिरा ॥ शल्यकर्णोर्जुनेनाद्य
योद्धव्यमिति मन्यते ॥ ३७ ॥ तस्य त्वं पुरुषव्याघ्रनियच्छतुरगान् युधि ॥ कर्णो ह त्वेतरान्सर्वान् फाल्गुनं हंतुं मिच्छति ॥ ३८ ॥ तस्याभीषुग्रहे राजन् प्रयाचे त्वां पुनः
पुनः ॥ पार्थस्य सचिवः रूष्णो यथाभीषुग्रहो वरः ॥ तथा त्वमपि राधेयं सर्वतः परिपालय ॥ ३९ ॥ संजय उवाच ततः शल्यः परिष्वज्य सुतं ते वाक्यमब्रवीत् ॥
दुर्योधनममित्रघ्नं प्रीतो मद्राधिपस्तदा ॥ ४० ॥ शल्य उवाच एवं चेन्मन्यसे राजन् गांधारे प्रियदर्शन ॥ तस्मात्ते यत्प्रियं किंचित्तत्सर्वं करवाण्यहं ॥ ४१ ॥ य
थास्मि भरतश्रेष्ठ योग्यः कर्मणि कर्हिचित् ॥ तत्र सर्वात्मना युक्तो वक्ष्ये कार्यं परंतप ॥ ४२ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ वक्ष्ये वोढास्मि ॥ ४२ ॥